

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010363
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010363.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a sudcov Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. T., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného M. T. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 19.05.2021, sp. zn. 1T/73/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 9. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

Obžalovaný
M. T. , narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom Z. č. XXX,
t.č. od 19.05.2020 vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Nitra

o d s u d z u j e

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, na trest odňatia slobody 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Huawei s prasknutým displejom,
- mobilný telefón zn. Huawei čiernej farby.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaných M. T. a W. Z., vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný M. T. od presne nezistenej doby, minimálne od roku XXXX až do XX.XX.XXXX, si pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšieho predaja, bez potrebného povolenia Ministerstva zdravotníctva SR neoprávnene zadovážoval rôzne bližšie nezistené množstvá drogy zvané „pervitín“, (ktorej účinnou látkou je metamfetamín), „marihuana“ (fragmenty rastlín rodu Cannabis vo forme sušiny) a „extáza“ (ktorej účinnou látkou je metyléndioxymetamfetamín - MDMA), ktoré prechovával pri sebe, alebo v mieste svojho trvalého bydliska v obci Z., okres G., a následne predával v rôznych množstvách, za rôznu finančnú hotovosť viacerým užívateľom týchto drog v meste G. a v jeho širšom okolí a to G. Q., W. N., B. R., B. V. a W. Q., obv. W. Z., pričom mu tieto drogy pomáhal obžalovaný W. Z. sporadicky získavať a predávať od doposiaľ nezisteného obdobia do dňa XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ako vodič motorového vozidla zn. Škoda Octavia, červenej farby, EČ: G vozil M. T. z mesta G. do obce Z. a následne do I. M. a naspäť do obce Z., kde si obžalovaný M. T. s vedomím obžalovaného W. Z. tieto látky neoprávnene zaobstarával a následne predával, obžalovaný W. Z. minimálne trikrát predal drogu zvanú „pervitín“ B. Q., tiež W. O. asi 10 krát v G. asi od decembra XXXX opakovane predal marihuanu a pervitín a to aj napriek tomu, že bol za takýto trestný čin - obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany spisová značka 2T 6/15 zo dňa 18.03.2015, v ten deň i právoplatným, k trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne a bez povolenia Ministerstva zdravotníctva SR si neoprávnene zadovážoval rôzne množstvá pervitínu a marihuany jednak pre svoju potrebu, jednak na predaj iným osobám, pričom obžalovaný W. Z. po predchádzajúcej výzve v zmysle § 89 odsek 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal dňa 19.05.2020 okrem iných vecí i:

- kovové púzdro v tvare batérie s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 102 mg čo považuje KEÚ PZ za minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy
- plastovú zrezanú injekčnú striekačku s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 281 mg čo považuje KEÚ PZ za minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy
- plastovú zrezanú injekčnú striekačku s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 362 mg čo považuje KEÚ PZ za minimálne 7 bežných jednotlivých dávok drogy a tieto patrili obžalovanému W. Z., a taktiež vydal:
- 1 ks plastové vrecúško s obsahom účinnej látky metyléndioxymetamfetamín - MDMA „extáza“ s hmotnosťou 2,337 g čo považuje KEÚ PZ za minimálne 3 bežné jednotlivé dávky drogy (avšak táto droga patrila obžalovanému M. T.) pričom účinná látka „pervitín“ - metamfetamín je zaradená v zmysle Zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a metyléndioxymetamfetamín (MDMA) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré M. T. ani W. Z. nemali.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa obžalovanému M. T. napadnutým rozsudkom podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolností uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona) s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, § 41 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 110 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody sedem rokov a tri mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/16/2019 z 04.04.2019 vo vzťahu k obžalovanému, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to mobilný telefón zn. Huawei s prasknutým displejom a mobilný telefón zn. Huawei čiernej farby.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dva roky.
Podľa §73 odsek písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanému W. Z. za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 6 Trestného zákona (za nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) trest odňatia slobody trinásť rokov a štyri mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci, a to mobilný telefón zn. AUTO CAT.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 73 odsek písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Napadnutý rozsudok v zákonnej lehote napadli odvolaním obaja obžalovaní, ako aj okresný prokurátor v neprospech obžalovaného M. T..

Obžalovaný M. T. odvolanie smerujúce len čo do výroku o treste a ochranných opatrení písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu predovšetkým tvrdením, že trest uložený mu súdom prvého stupňa je neprímerane prísny až drakonický. Od začiatku prípravného konania svoj čin oľutoval a ku skutku sa priznal. Výmera uloženého mu trestu je potom veľmi prísna a neprihliada na všetky poľahčujúce okolnosti, ktoré mohol súd zohľadniť

Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby krajský súd (ďalej len „odvolací súd“) vo veci rozhodol sám, uložením mu trestu najnižšej možnej výmery za použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona.

Obžalovaný W. Z. podal odvolanie, ktoré smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Okresný prokurátor odvolanie smerujúce do výroku o treste v neprospech obžalovaného M. T. písomne odôvodnil predovšetkým tvrdením, že uloženie súhrnného trestu považuje za nezodpovedajúce príslušným ustanoveniam Trestného zákona, keďže vo vzťahu k odsúdeniu OS Topoľčany sp. zn. 2T/16/2019 sa jedná o recidívu a nie zbiehanie sa trestných činov, nakoľko v posudzovanej veci k dokonaniu trestného činu došlo až dňa 19.05.2020, t.j. momentom kedy bol zadržaný, teda obžalovanému sa mal ukladať trest samostatný.

Nestotožnil sa tiež ani s aplikovaním ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, nakoľko na takéto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaného M. T. a aby podľa § 322 odsek 3 sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 odsek 2 postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona po priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a po priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona trest odňatia slobody nad dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby, pričom na výkon trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uloží i trest prepadnutia veci - dvoch mobilných telefónov Huawei.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 09.12.2021 bolo podľa § 21 odsek 1 Trestného poriadku rozhodnuté, že sa vylučuje konanie proti obžalovanému W. Z. zo spoločného konania na samostatné konanie.

Následne v ďalšom sa na verejnom zasadnutí 09.12.2021 prejednávalo len odvolanie obžalovaného M. T. a okresného prokurátora.

Obhajca obžalovaného M. T. (ďalej len „obžalovaný“) na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zhodne s písomným odôvodnením proti napadnutému rozsudku podaného odvolania sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a uloženia mu miernejšieho trestu odňatia slobody za použitia § 39 Trestného zákona. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa odvolal na písomné odvolanie a zároveň žiadal, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody, pričom odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné.

Zástupca krajského prokurátora sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok v napadnutej časti za nezákonný, navrhol odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého dôvodu uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v napádanom rozsahu (čo do výroku o treste a ochrannom opatrení), odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku); boli tiež zadovážené všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať a mal za preukázané, tak sčasti vychádzajú a sčasti mohli vychádzať z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa okrem výnimky ďalej uvedenej pri hodnotení týchto dôkazov postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení spravoval aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi (s výnimkou právnych úvah ohľadne ukladania súhrnného trestu a tiež pri odôvodnení svojho výroku o uloženom treste, ktoré nie sú správne a následne aj nezohľadnenia všetkých podstatných okolností prípadu vrátane dvoch podstatných a výrazných poľahčujúcich okolností, pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti) všetkým ostatným, v prejednávanej veci v tomto štádiu trestného konania do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku je len s častí týkajúcej sa výroku o treste v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, ktorú obžalovanému v prejednávanej veci dôvodne priznal a pokiaľ ide súdom prvého stupňa o zistenú jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h/ Trestného zákona, túto priznal súd neopodstatnene (na čo bude v ďalšom bližšie poukázané), pričom uviedol, ktoré všetky skutočnosti a z akých dôvodov vzal v tomto smere, ale aj z ostatných hľadísk určenia druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými (vrátane vyššie poukázaných výnimiek a právnych úvah) sa aj odvolací súd stotožňuje a považujúc ich za opodstatnené a zákonu zodpovedajúce na ne bez potreby ich pozmenenia alebo doplnenia iba poukazuje majúci za to, že ani obžalovaný v písomných dôvodoch ním proti výroku o treste napadnutého rozsudku podaného odvolania neuviedol v tomto smere žiadne relevantné skutočnosti ani právne úvahy.

Súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanému okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/, nepriznal aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odsek 1 Trestného poriadku) a súdu (§ 10 odsek 2 Trestného poriadku). To však neznamená, že páchatel musí takto postupne napomáhať všetkým týmto orgánom.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona t.j., že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny - § 257 Trestného poriadku, ako tomu bolo aj v prejednávanej príhode (Zo súdnej praxe č. 1/2014).

Odvolací súd považuje za potrebné prisvedčiť odvolateľovi - okresnému prokurátorovi v tom, že súd prvého stupňa postupoval v rozpore s Trestným zákonom, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/16/2019, keďže zjavne ušlo pozornosti súdu, že k dokonaniu tohto drogového deliktu v posudzovanej trestnej veci došlo až momentom zadržania obžalovaného, a to dňa 19.05.2020, čo znamená, že trestný čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený (OS TO sp. zn. 2T/16/2019), a za ktorý je aktuálne posudzovaný sa nezbiehajú, ale jedná sa o recidívu. Z tohto dôvodu bolo potrebné obžalovanému ukladať len samostatný trest a nie trest súhrnný. Z tohto pohľadu potom nebolo na mieste ani priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona (obžalovaný nespáchal viac trestných činov).

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na to, že odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného ako aj okresného prokurátora za (čiastočne) dôvodné a opodstatnené podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení obžalovanému uložil podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení dvoch výrazných poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej v § 37 Trestného zákona uvedenej príťažujúcej okolnosti) za použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona riadiac sa pritom obmedzením uvedenom v odseku 3 písmeno c/ tohto ustanovenia zákona hlavný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov (zmiernený oproti pôvodne uloženému trestu odňatia slobody o jeden rok a sedem mesiacov, zvýrazniac tým priznanie dvoch podstatných poľahčujúcich okolností) so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (keďže mal za to, že nápravu obžalovaného je možné zabezpečiť aj v ústave s miernejším stupňom stráženia, než do ktorého mal byť zaradený) a súčasne obžalovanému podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil aj vedľajší trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku tohto rozsudku.

Napokon pokiaľ ide o výroky ohľadne uložených opatrení súdom prvého stupňa, ktoré odvolací súd považoval za zákonné a zodpovedajúce stavu veci, a to ochranné opatrenie - ochranný dohľad (§ 76 odsek 1, 78 odsek 1 Trestného zákona) na dva roky ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou (§ 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 a § 74 odsek 1 Trestného zákona) zostali týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté a platné, keďže boli oddeliteľné od výroku o treste.

Odvolací súd mal za to, že nielen tento druh a výmera hlavného, ale aj druh vedľajšieho obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu prepadnutia veci zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistené dve podstatné poľahčujúce a nezistená žiadna priťažujúca okolnosť, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy), a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Výrok tohto rozhodnutia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.